MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS V: 1.9. 1.11.)
Melk, 1471 Seite 252r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

uias s. lothariū pareti quā in Francia
tenuit. Fructib aut ī cāp. mā sar
cinens. ⁊ ī per plurios ānos ibidem
cūcta ulstantib pdict ter. ad eq ci
onem cum dicte piūcie obuiā sarcina
ms preterit. exercitu undiq cōtract o.
Contigit aut ut cū dnō suo quidam
ualliis ex alam. ānā nobilit natus
eadē int esset trīs ñ mediocr dct in
genio etā subtilis ⁊ ad omne bonū ui
uacit strenuus. Hic quendā pbrm
ubi habuit hospitē. quē dīlis rebus
pdict iuuenis salutat est mirime
dereliqis scōrū. si alicubi inuenire
possent. qs suo iuri ascisce uellet.
Annuit senior ⁊ uolūtati iuuenis
pratissim indicauit. quod corpora
scōrū mīm fortunate uigis ⁊ fratrū
illi carpoy eulgristi pristiani. in
magna quadā ecla esset recondita. quā
cum fres ibi xpō seruientes obsaranate
norū infesti desercbat p seruicoz. treb
tātū ibi cum plurimi effecti ī man
sent. ne scōr reliqe sine custodia ⁊
obscpo canonicarū hpraz existerent.
Sequit ergo iuuenis cū multitudi
ne maxima pcēte mōchū ⁊ pbrm us
q ad loca sepulcroz. Que pmissa oraē
apientes inuenerit pulcherrīo mamo
re subt ⁊ sup dert leuaq tūba. posi
tis reliqas scē fortunate uigis semo
tim in ma. in alta aut tūba siml frīn
ei reperert corpa. Que tollentes cum
timore ⁊ reuerencia addiderī in scrīnis
⁊ abiert ad uisoruī. Statiq postea
ut spiritū habuit pdict iuuenis. ipsi
scōr corpa ma lam ānā ad augā di
rerit in sula. Anno ab itarnacōe dnī
octingētesimo septuagesimo uij ī idiō
ne vii tresimo qnto anno regni ludewi
ci regis in oriental francia. Qui aut
uiri qui herendo ex tribus scōrū ī pfata
basilica ubi sepulta fuerāt corpa scōr
rī mānserāt. ut uiderāt apiri sepulcē ⁊ sacē
auferri reliqas. ceciderāt semetipos
flētib et mimo eulatu capillosq suis
de capitib extrahentes. pectoraq ⁊ ora
pugnis ferientes cāten recedentes se
cuti st. quo usq tursū inde recedē festi
nauī consequī ualuerī. Pulla ē igit
sālissima uigo ⁊ mīr fortunata die xiij
mensis octuui qui inscribit ij id octob
ad laudē ⁊ glām nrī saluatori di ac
dm ihu xpī Qui cū p. ⁊ s. s. u. ⁊ r.

Vita S. Lulli archiepi ⁊ cōfessoris

Hic sanctus octob.

Illus apud anglos
sacrones hmōdi obscu
ro ut fert edit ē loco
genie nobilis fide ta
men longe futurus
nobilior. Operite
siquidē in eo grā spūs sēcī cū lacte tar
mis lac sugebat diuine dulcitatis
uiq in tenero lactētis infancie truncō
pulcherrimos quodā bone indolis flo
res ferebat. Hequaqm enim pōsue
tudine hui etatis nugis ac lasciue
animū induerat. sed statim ab tenero
ut aiunt ungue totū se festiue spi
ritū milicie xpō deuouit. Demq cū
septimū etatis annū attigisset īmoste
ruī se contulit. ibiq multos annos cuī
tib ornatus ututib exercit. Erat ei
affluens scārū scripturarū sua. quane
q quā abutebat in supbia. sed uerba
uertens in opa sacā que inflat ca
ritate que edificat tēperabat. ⁊ q̄ lectio
est instructior. eo in bōnis opib erat
frequēcior. Corp suū quotidianis pene
iciunijs in seruitutē redigebat. atq